

3. LA TEORIA DE LA PERSONALITAT

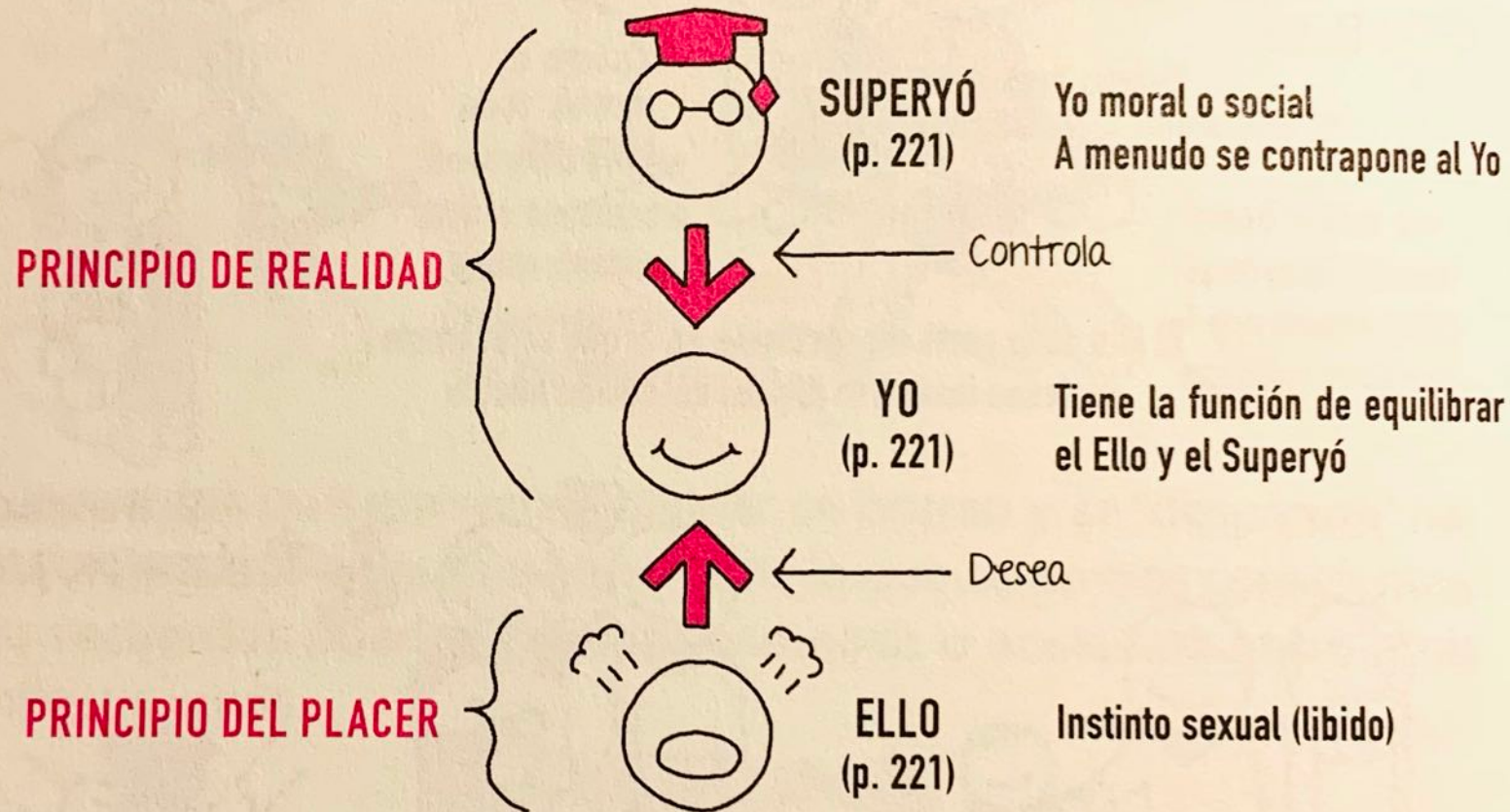

- La primera tòpica (1913) és una primera explicació de la personalitat, una explicació descriptiva dels estrats que constitueixen el psiquisme humà: Inconscient, Preconscient, Conscient. Freud va diferenciar, aquí, el món de la consciència (o percepció) del món que ell anomenava “inconscient” (format pels desigs i records reprimits).

- La segona tòpica (1923) és una nova explicació de l'aparell psíquic molt més funcional que explica el dinamisme d'unes instàncies (l'ALLÒ, el SUPER-JO, el JO) que formen la nostra personalitat i que s'enfronten i pacten per poder tirar endavant la nostra vida.

Freud afirma que en el inconsciente (p. 220), mejor dicho en el Ello (p. 221), se halla solo la **libido** (p. 221), el impulso hacia el placer sexual. Dado que el Ello está orientado a la satisfacción de sus deseos, Freud afirma que se guía por el **principio del placer**. A este, se contrapone el **principio de la realidad** que caracteriza al Yo (p. 221) y al Superyó (p. 221), o sea la razón que permite vivir en sociedad.

Font: Tanaka-Saito, Gran historia visual de la filosofía.

■ Freud presenta aquestes instàncies com si fossin els actors d'un drama: en una lluita contínua i unes baralles que fan impossible el desitjat equilibri psíquic.

Yo

Super Yo

Ello

Cita:

“Un proverbi fa notar la impossibilitat de servir alhora dos senyors. El pobre JO encara es veu més apurat: serveix a tres severs amos i s'esforça en conciliar les seves exigències i ordres. Aquestes exigències difereixen sempre, i a vegades semblen inconciliables; res, doncs, té d'estrany que el JO fracassi tan freqüentment a la seva tasca. Els seus tres amos són el món exterior, el Super-jo i l'Allò. Si considerem els esforços del Jo per a complaure'ls al mateix temps, o més ben dit, per a obeir-los simultàniament, podem arribar a entendre la dificultat per assolir la felicitat. Se sent assetjat per tres costats i amenaçat per tres perills davant els quals, en cas d'esgotament, reacciona amb el desenvolupament de l'angoixa. Per la seva procedència de les experiències del sistema de la percepció està destinat a representar les exigències del món exterior, però vol també ser un fidel servidor de l'Allò, romandre en harmonia amb ell.

Per altra banda, és minuciosament vigilat pel rígid Super-jo, que li imposa determinades normes de conducta, sense atendre a les dificultats per part de l'Allò i del món exterior i el castiga, en cas d'infracció amb els sentiments d'inferioritat i culpabilitat. D'aquesta manera, impulsat per la realitat, el Jo lluita per dur a terme la seva tasca econòmica, la d'establir una harmonia entre les forces i les influències que actuen en ell i sobre ell, i comprenem per què, a vegades, no ens podem estar d'exclamar: "Què difícil és la vida!" Quan el Jo ha de reconèixer la seva feblesa, s'inunda en angoixa, angoixa real davant el món exterior, angoixa de consciència davant el Super-jo i angoixa neuròtica davant la força de les passions a l'Allò." (S. FREUD, *Noves aportacions a la psicoanàlisi*)

Les instàncies de la segona tòpica (l'ALLÒ, el SUPER-JO, el JO) tenen cadascuna uns objectius oposats, per això la nostra vida ens dona maldecaps perquè al nostre interior s'hi lliuren batalles contínuament:

L'ALLÒ: és el conjunt dels nostres instints, forces o pulsions d'origen orgànic. És la part obscura i inaccessible de la nostra personalitat: un caos d'energia, com una caldera plena d'estímuls bullents i d'impulsos sense la més mínima organització.

Les tres bruixes de Macbeth al voltant del calder,
interpretació (h.1775) de Daniel Gardner (1750-1805).

EI SUPER-JO:
Conjunt de normes,
prohibicions i
restriccions
interioritzades pel
individu a partir dels
pares, l'educació i el
medi social. Sorgeix a
partir de la superació
del Complex d'Èdip.
És la consciència
moral.

El JO: Fragment de la nostra personalitat que estableix contacte amb el món exterior. La seva tasca és l'autoafirmació: controla les demandes dels instints i decideix si les pot satisfer o convé ajornar-les en unes circumstàncies més favorables del món exterior o si cal suprimir-les enterament, anul·lant tota excitació instintiva. És l'encarregat de resoldre, en definitiva, els conflictes entre les exigències de l'Allò i les prohibicions del Super-jo.